

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116214041
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116214041.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou, v právnej veci sporu žalobkyne: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, IČO: 30 807 484, pobočka Trnava, V. Clementisa 24/A, 917 22 Trnava, proti žalovanému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, A., zastúpený: JUDr. Juraj Gavalec, advokát, T. Tekela 23, Trnava, o zaplatenie 2.994,- eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.497,- eur, a to do 75 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .
- III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 09.06.2016, doručenu súdu dňa 15.06.2016, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.994,- eur.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/177/2016-25 zo dňa 06.07.2016. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor s odôvodnením vo veci samej, z ktorého dôvodu súd uznesením č.k. 11C/177/2016-37 zo dňa 28.09.2016 uvedený platobný rozkaz zrušil (§ 267 ods. 3 CSP).

3. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.09.2008, sp.zn. 3To/36/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.09.2008 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona. V súvislosti s dopravnou nehodou utrpel pán T. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. K. XX, XXX XX A. smrteľné zranenie. V súvislosti s vyššie uvedeným vznikol manželke nebohého pani T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, XXX XX A. nárok na dávky dôchodkového poistenia vyplácané formou vdovského dôchodku. Za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2015 žalobkyňa vyplatila dôchodkové dávky poškodenej v celkovej výške 2.994,- eur formou vdovského dôchodku. Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Protiprávnosť konania žalovaného je jednoznačne preukázaná v uvedenom rozsudku Krajského súdu v Trnave. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobkyňa výzvou č. 9/0267/2012 zo dňa 16.01.2015 a výzvou č. 10/0267/2012 zo dňa 26.01.2015 vyzvala žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť dávky dôchodkového poistenia vyplatené poškodenej v celkovej výške 2.994,- eur. Obe výzvy boli žalovanému doručené, avšak do dnešného dňa nebola škoda uhradená. Ako dôkazy žalobkyňa označila a predložila rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/36/2008-278 zo dňa 09.09.2008, rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 7T 116/05-230 zo dňa 21.09.2006, Výzvu č. 9/0267/2012 zo dňa 16.01.2015 s fotokópiou

doručenky, Potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 15.01.2015 a Rozpis vyplatených dávok, Výzvu č. 10/0267/2012 zo dňa 26.01.2016 s fotokópiou doručky, Potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 25.01.2016 a Rozpis vyplatených dávok.

4. Žalovaný sa v podanom odpore proti platobnému rozkazu k veci vyjadril v tom zmysle, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu škody voči žalovanému, pričom žalovaný žalobkyňu škodu nespôsobil. Príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou nemožno vyvodiť zo skutočnosti, ktorá je už sama následkom, za ktorý škodca zodpovedá z iného právneho dôvodu (R 7/1979, 3 Cdo 32/2007 zo dňa 29.03.2007). V danej veci žalovaný nezodpovedá za škodu voči manželke nebohého, tá môže mať iba právo na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ustanovení § 11 a nasl. Obč. zák., ale nárok na vdovský dôchodok jej vzniká v súvislosti s úpravou dôchodkového zabezpečenia štátom a nie ako dôsledok protiprávneho konania žalovaného. Žalobkyňa má právo na náhradu škody, ktorá je následkom zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi, pričom protiprávneho konania proti vdove po nebohom sa žalovaný nedopustil a žiadnu škodu jej nespôsobil. Zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne na náhradu škody je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky nemocenského poistenia alebo dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni a § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení priznávajú Sociálnej poisťovni špecifické práva požadovať „náhradu poskytnutých dávok“ a „náhradu škody“ od tretích osôb v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania voči poberateľovi dávky. Ak bola poistencovi poskytnutá niektorá z uvedených dávok, ale vznik jeho nároku na dávku nebol zapríčinený zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, nemá Sociálna poisťovňa v zmysle citovaných ustanovení regresné právo na náhradu dávky (škody). To znamená, že tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky alebo nahradiť škodu Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. V rozsahu, v akom sa na vzniku nároku poistenca na poskytnutie dávky podieľali iné okolnosti, prípadne v akom rozsahu bol spôsobený spoluzavinením poistenca, tretia osoba nezodpovedá. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že škoda v danej veci bola spôsobená aj zavinením nebohého, hoci tento v tomto spore nie je poistencom žalobkyne, a preto nemá nárok na náhradu škody, za takúto osobu poistenca žalobkyňa v tomto spore považuje manželku nebohého, ktorej žalovaný škodu nespôsobil, a preto ani žalobkyňa nemá právo na náhradu takejto škody. Aj pri nároku Sociálnej poisťovne na náhradu poskytnutých dávok od tretích osôb podľa citovaných ustanovení treba skúmať mieru zavinenia poberateľa dávok, lebo v rozsahu v akom bolo jeho zavinenie (spoluzavinenie) príčinou vzniku nároku na poskytnutie dávok, nemá tretia osoba voči Sociálnej poisťovni povinnosť nahradiť poskytnuté dávky, resp. nahradiť škodu vzniknutú výplatom dávok (viď obdobne aj ďalšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp.zn. 2 Cdo 91/2003 z 27.11.2003, sp.zn. 4 Cdo 21/2004 z 26.05.2004, sp.zn. 3 M Cdo 19/2008 z 21.01.2009). Ešte raz žalovaný upozorňuje, že poberateľke dávok nespôsobil škodu, od ktorej žalobkyňa odvíja nárok uplatnený návrhom a nárok žalobkyne preto žalovaný odmieta.

5. K odporu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila tak, že keďže v zmysle vnútorných predpisov Sociálnej poisťovne uplatneniu práva na náhradu škody na príslušnom súde predchádza zaslanie výzvy tretej osobe, žalobkyňa výzvami vyzvala žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť poskytnuté dávky dôchodkového poistenia vo výške 2.994,- eur, v ktorej žalovaného upozornila na skutočnosť, že v prípade, ak škoda nebude uhradená, bude si žalobkyňa uplatňovať svoj nárok na jej náhradu v občianskom súdnom konaní. Rovnako bol žalovaný upozornený na skutočnosť, že vzhľadom na to, že škoda bola spôsobená v dôsledku dopravnej nehody, má právo, aby poisťovateľ za neho škodu nahradil z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Napriek tomu, že žalovaný zaslané výzvy prevzal, svoju povinnosť v stanovenej lehote dobrovoľne nesplnil. Dávky sociálneho poistenia vyplácané formou vdovského dôchodku, ktoré boli vyplácané po zomrelom pánovi T. M., boli hradené z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla žalovaného spoločnosťou Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Žalobkyňa predpokladá, že v prípade, ak by škoda bola zo strany vyššie uvedenej poisťovne nahradená, žalovaný by nenamietal, že za škodu, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou, nezodpovedá. Z tohto dôvodu považuje žalobkyňa tvrdenia žalovaného za účelové, v snahe vyhnúť sa povinnosti uloženej vo vydanom platobnom rozkaze. Žalobkyňa poukazovala na to, že paragrafové znenie zákona je odlišné od toho, ktoré uvádzal žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.08.2016. Žalovaný zmenil znenie zákona, a tým mení aj jeho význam. Tvrdenie o neexistencii príčinnej súvislosti medzi poskytnutím dávok

dôchodkového poistenia a protiprávnym konaním považuje žalobkyňa za zavádzajúce. Chcela by uviesť do pozornosti, že v prípade, ak by žalovaný protiprávnym konaním nespôsobil dopravnú nehodu s následkom usmrtenia, pozostalej po zomretom by nevznikol nárok na výplatu dávok dôchodkového poistenia a žalobkyni by nevznikla škoda. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že príčinná súvislosť medzi výplatom dôchodkových dávok a protiprávnym konaním žalovaného je jednoznačne preukázaná. Spoluzavinenie nebohého pána T. M. bolo šetrené orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj na Okresnom súde Trnava v trestnom konaní 7T/116/05, kde sa sudkyňa zaoberala okolnosťami vzniku dopravnej nehody a výrok súdu bol jednoznačný, žalovaný bol uznaný vinným tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona. Na záver žalobkyňa uviedla, že pokiaľ žalovaný zabezpečí refundáciu náhrady spôsobenej škody z povinného zmluvného poistenia tak, ako to bolo od prvej výzvy, žalobkyňa pristúpi k späťvzatiu žaloby. K podaniu návrhu platobného rozkazu pristúpila žalobkyňa výlučne z dôvodu, že žalovaný si dobrovoľne nespĺnil svoju povinnosť na náhradu spôsobenej škody. Žalobkyňa má za to, že od doručenia predmetnej výzvy mal žalovaný dostatočný časový priestor na zabezpečenie jej náhrady.

6. V priebehu konania sa žalovaný ďalej vyjadril, že Krajský súd v Trnave rozsudkom ustálil právnu kvalifikáciu na § 224 ods. 1 Trestného zákona, čo sa robí vtedy, pokiaľ je tu aj spoluvina poškodeného. Pokiaľ by tam nebola spoluvina poškodeného, právna kvalifikácia skutku by bola ustálená na § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006. Na strane 4 odôvodnenia to krajský súd skonštatoval. Poukazuje na to, že v trestnom konaní sa otázka, či bicykel poškodeného mal alebo nemal odrazové svetlá, vyriešila v prospech žalovaného. Ďalej žalovaný uviedol, že predložil do spisu rozsudky a znalecký posudok, aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, domnieva sa, že možno uzatvoriť, že spoluvina poškodeného tu bola, jej percentuálny rozsah odhaduje na 70%. V podstate ide o to, že bicykel nebol v súlade so zákonom vybavený svetlom a práve viditeľnosť bola základnou príčinou tejto nehody. Ako dôkazy žalovaný označil a predložil rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/36/2008-278 zo dňa 09.09.2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Tdo 29/2007 zo dňa 02.04.2008, Znalecký posudok I.. U. D. č. 070/2004 zo dňa 07.04.2004, Doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 70/2004 zo dňa 02.12.2004.

7. V priebehu konania sa ďalej žalobkyňa vyjadrila, že zo znaleckých posudkov predložených protistranou jednoznačne nevyplýva, či bicykel poškodeného bol alebo nebol vybavený odrazovými zrkadlami a v samotných znaleckých posudkoch je identifikovaná ako značná miera zavinenia zo strany žalovaného ako neskorá reakcia, ktorá sa vyskytla na ceste. Mieru zavinenia ponecháva žalobkyňa na zvážení súdu, avšak jej názorom je, že miera zavinenia poškodeného, ktorú určila protistrana je priveľká.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a žalovaným, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/36/2008-278 zo dňa 09.09.2008 (č.l. 3) vyplýva, že ním bol na základe odvolania žalovaného ako obžalovaného zrušený rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T 116/05 zo dňa 21.09.2006 v celom rozsahu a žalovaný ako obžalovaný bol uznaný vinným, že dňa XX. apríla XXXX v čase o XX.XX hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. D. C. EČ: TT XXX-BN na ceste I./XXXXX medzi obcami S. a A. v smere na A. kde v km 91,8000 sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a zozadu prednou časťou vozidla narazil do zadného kolesa bicykla vedeného cyklistom T. M., ktorý išiel v pravom jazdnom pruhu po tej istej ceste smerom do A. ktorý následkom nárazu bol odhodnený do čelného skla vozidla zn. D. C. a následne na zem vpravo, mimo komunikáciu, pričom pri náraze utrpel smrteľné zranenia, ktorým na mieste podľahol, čím obvinený porušil ust. § 4 ods. 2 písm. c/ a § 15 ods. 1 zák. NR SR č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Poškodené strany T. M. a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, boli s nárokom na náhradu škody odkázané na konanie vo veciach občianskoprávných.

10. Z Potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 15.01.2015 (č.l. 15) a z Rozpisu vyplatených dávok (č.l. 16) vyplýva, že T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, A., boli v období od 01.01.2014 do 31.12.2014 vyplatené dávky dôchodkového poistenia, a to vdovského dôchodku v sume 1.488,00 eur.

11. Z Potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 25.01.2016 (č.l. 20) a z Rozpisu vyplatených dávok (č.l. 21) vyplýva, že T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, A., boli v období od 01.01.2015 do 31.12.2015 vyplatené dávky dôchodkového poistenia, a to vdovského dôchodku v sume 1.506,00 eur.

12. Z Výzvy č. 9/0267/2012 zo dňa 16.01.2015 s fotokópiou doručenky (č.l. 12) a z Výzvy č. 10/0267/2012 zo dňa 26.01.2016 s fotokópiou doručenky (č.l. 17) vyplýva, že žalovaný bol žalobkyňou vyzvaný na zaplatenie sumy 1.488,00 eur a sumy 1.506,00 eur.

13. Zo Znaleckého posudku č. 070/2004 vypracovaného I.. U. D. (č.l. 97) vyplýva, že znalec zodpovedal otázku posúdenia techniky jazdy vodiča vozidla a jazdy cyklistu tak, že za predpokladu, že bicykel bol vybavený odrazovými sklami na pedáloch, hliníkovými blatníkmi a najmenej zadným odrazovým sklom červenej farby, je možné hodnotiť techniku jazdy vodiča vozidla D. C. ako nesprávnu, pričom nesprávnosť techniky jazdy spočívala v oneskorenej reakcii na konkrétnu prekážku. Techniku jazdy cyklistu je možné hodnotiť za predpokladu, že bicykel bol vybavený odrazovými sklami na pedáloch a len zadným odrazovým sklom červenej farby, ako nesprávnu z hľadiska použitia k jazde za zníženej viditeľnosti neosvetlený bicykel, nespĺňajúci požiadavky k prevádzke na pozemných komunikáciách. V prípade, že bicykel bol vybavený odrazovými sklami na pedáloch, hliníkovými blatníkmi a najmenej zadným odrazovým sklom červenej farby, mal vodič vozidla D. C. možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody brzdením pri včasnej reakcii. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že konkrétnu hore popisovanú prekážku je možné vo všeobecnosti rozpoznať vo vzdialenosti väčšej, ako je vzdialenosť rozhľadu vodiča pred vozidlo. Technická príčina dopravnej nehody bola vyhodnotená len na základe predpokladu, že bicykel bol vybavený odrazovými sklami na pedáloch, hliníkovými blatníkmi a najmenej zadným odrazovým sklom červenej farby. Technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody potom bola oneskorená reakcia vodiča vozidla D. C. na konkrétnu prekážku, tvorenú cyklistom. Skutočnosť, že cyklista použil k jazde za zníženej viditeľnosti neosvetlený bicykel nespĺňajúci požiadavky k prevádzke na pozemných komunikáciách, nemá v tomto prípade vplyv na posúdenie technickej príčiny dopravnej nehody, nakoľko vo všeobecnosti bolo možné spozorovať konkrétnu, hore popisovanú, prekážku na vzdialenosť väčšiu ako je vzdialenosť rozhľadu vodiča pred vozidlo. Ak v skutočnosti nebol bicykel vybavený zadným odrazovým sklom červenej farby, potom je potrebné zistiť vyšetrovacím pokusom, na akú vzdialenosť je možné takúto prekážku spozorovať a až potom bude možné vyjadriť sa k technickej príčine vzniku predmetnej dopravnej nehody.

14. Z Doplňenia č. 1 znaleckého posudku č. 70/2004 vypracovaného I.. U. D. (č.l. 85) vyplýva, že znalec vyhodnotil technickú príčinu vzniku dopravnej nehody v dvoch alternatívach. Pri alternatíve 1 (bicykel je opatrený zadným svetlom s odrazkou a odrazkami na pedáloch), bola jedna technická príčina dopravnej nehody, a to nesprávna technika vodiča vozidla D.t. Nesprávnym prvkom v jeho technike jazdy bola neskorá reakcia na cyklistu, a to aj napriek tomu, že cyklista použil k jazde za zníženej viditeľnosti neosvetlený bicykel. Nesprávna technika cyklistu nebola v priamej súvislosti so vznikom dopravnej nehody, pretože bicykel opatrený zadným svetlom s odrazkou a odrazkami na pedáloch je možné vo všeobecnosti a aj v konkrétnom prípade rozpoznať vo vzdialenosti väčšej, ako je vzdialenosť zodpovedajúca rozhľadu pred vozidlo. A ak sa má vodič pohybovať rýchlou zodpovedajúcou rozhľadu, potom by mal možnosť zastaviť pred miestom zrážky. Pri alternatíve 2 (bicykel bez zadného svetla s odrazkou a bez odraziek na pedáloch) bola jedna technická príčina dopravnej nehody, a to nesprávna technika neosvetleného cyklistu pri jazde na vozovke. V tomto prípade nemal vodič vozidla možnosť zabrániť zrážke s neosvetleným cyklistom ani pri včasnej reakcii a dodržaní rýchlosti zodpovedajúcej rozhľadu. Technická príčina vzniku predmetnej dopravnej nehody bola v tomto prípade vyhodnotená na základe predpokladu, že z technického hľadiska vodič vozidla nemusel predvídať pohyb neosvetleného cyklistu po vozovke v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Keďže však konečné posúdenie otázky predvídavosti je otázkou právnou a jej riešenie neprináleží technickému znalcovi, je potrebné uviesť aj nasledovné: ak vodič vozidla mal predvídať, že vo vozovke v danom úseku za daných podmienok sa bude pohybovať neosvetlený cyklista v rozpore s pravidlami cestnej premávky, potom technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody boli nasledovné skutočnosti: nesprávna technika neosvetleného cyklistu pri jazde na vozovke a skutočná technika jazdy vodiča vozidla, ktorá spočívala v tom, že sa po vozovke pohyboval rýchlou vyššou ako bola rýchlosť zodpovedajúca dohľadu na konkrétnu prekážku tvorenú neosvetleným cyklistom (z tejto rýchlosti by zabránil zrážke). V takomto prípade technika cyklistu bola tým prvkom nehodového deja,

ktorý vyvolal vznik nebezpečenstva a technika jazdy vodiča vozidla bola tým prvkom nehodového deja, ktorý znemožnil zabrániť zrážke s cyklistom. Z technického hľadiska nie je podľa znalca možné určiť mieru vplyvu týchto prvkov na vznik nehodového deja, a to z toho dôvodu, že ak by len jeden z týchto prvkov nebol splnený, je z technického hľadiska dôvodné predpokladať, že by nebolo došlo k zrážke vozidla s cyklistom.

15. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „ZoSP“), sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

18. Podľa § 238 ods. 6 ZoSP, právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu (Civilný sporový poriadok).

19. Podľa § 420 ods. 1 až 3 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (1) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá. (2) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. (3)

20. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

21. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). (1) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. (3)

22. Podľa § 224 ods. 1 a 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení účinnom do 31.12.2005 (ďalej len „TZ“), kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti. (1) Odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov alebo peňažným trestom sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 preto, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona. (2)

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „ZoPPK“) (v znení účinnom do 31.01.2009), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

24. Podľa § 15 ods. 1 ZoPPK (v znení účinnom do 31.01.2009), vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

25. Podľa § 56 ods. 1 ZoPPK (v znení účinnom do 31.01.2009), na bicykli sa jazdí predovšetkým po cestičke pre cyklistov. Po cestičke pre cyklistov sa jazdí vpravo. Kde cestička pre cyklistov nie je alebo nie je schodná, jazdí sa pri pravom okraji vozovky. Ak sa tým neohrozujú ani neobmedzujú chodci, smie sa jazdiť po pravej krajnici vozovky. Pri zníženej viditeľnosti cyklisti nesmú jazdiť bez osvetlenia bicykla.

26. V konaní si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 ZoSP, ktorá škoda jej mala vzniknúť vyplatením dávok dôchodkového poistenia vo forme vdovského dôchodku manželke poškodeného z dopravnej nehody.

27. V konaní nebolo sporné, že žalovaný bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/36/2008-278 zo dňa 09.09.2008 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 TZ, pri ktorom trestnom čine bol usmrtený T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. K. XX, A., a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2015 boli T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, A., manželke poškodeného, vyplatené dávky dôchodkového poistenia vo forme vdovského dôchodku v celkovej výške 2.994,00 eur, pričom výšku vyplatených dávok žalovaný nespochybňoval. Sporným bolo, či škoda žalobkyni vznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, a ak áno, aká bola miera zavinenia žalovaného ako tretej osoby a v akom rozsahu bola škoda spôsobená zavinením poškodeného T.

28. V konaní žalovaný poukazoval predovšetkým na to, že žalovaný žalobkyni škodu nespôsobil, pretože nárok na vdovský dôchodok manželke poškodeného vzniká v súvislosti s úpravou dôchodkového zabezpečenia štátom, a nie ako dôsledok protiprávneho konania žalovaného. Ďalej dôvodil tým, že žalobkyňa má právo na náhradu škody, ktorá je následkom zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi, pričom protiprávneho konania proti vdove po nebohom sa žalovaný nedopustil a žiadnu škodu jej nespôsobil. Uvedenú argumentáciu žalovaného však súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko ustanovenie § 238 ods. 1 ZoSP nevyžaduje, aby protiprávne konanie tretej osoby smerovalo voči poistencovi žalobkyne, ale predpokladá, že škoda žalobkyni vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Nakoľko žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, keď zavinił dopravnú nehodu s následkom usmrtenia poškodeného, pozostalej manželke po poškodenom vznikol nárok na výplatu dávok dôchodkového poistenia od žalobkyne, čím žalobkyni vznikla škoda. Je teda daná príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaného a výplatom dôchodkových dávok, pretože ak by žalovaný protiprávnym konaním nespôsobil dopravnú nehodu s následkom usmrtenia, pozostalej po zomretom by nevznikol nárok na výplatu dávok dôchodkového poistenia a žalobkyni by škoda nevznikla. Nie je možné uznať za dôvodnú obranu žalovaného, že poberateľke dávok nespôsobil škodu, a preto nie je nárok žalobkyne dôvodný, nakoľko takýto výklad ustanovenia § 238 ods. 1 ZoSP nie je správny. Ak by zákonodarca mienil použitie uvedeného ustanovenia obmedziť iba na prípady protiprávneho konania proti poistencovi žalobkyne, výslovne by to v ustanovení upravil, čo však neurobil. Je tiež bezpredmetná tá obrana žalovaného, že žalovaný nezodpovedá za škodu voči manželke nebohého, nakoľko predmetom tohto konania je nárok na náhradu škody uplatnený voči žalovanému zo strany žalobkyne, a nie zo strany vdovy po nebohom poškodenom.

29. Ustanovenie § 238 ods. 1 ZoSP vytvára hmotnoprávny základ pre uplatnenie práva žalobkyne na náhradu škody vzniknutej výplatom dávok dôchodkového poistenia, nakoľko v zmysle tohto ustanovenia má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne podľa uvedeného zákonného ustanovenia je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového poistenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Ak bola poistencovi poskytnutá dávka, ale vznik jeho nároku na dávku nebol zapríčinený zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, nemá Sociálna poisťovňa v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia regresné právo na náhradu dávky (škody). Z uvedeného vyplýva, že tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. V rozsahu, v akom sa na vzniku nároku poistenca na poskytnutie dávky podieľali iné okolnosti, prípadne, v akom rozsahu bol spôsobený spoluzavinením poškodeného, tretia osoba nezodpovedá.

30. Nárok podľa ustanovenia § 238 ods. 1 ZoSP nie je nárokom na náhradu škody na zdraví poškodenému podľa Občianskeho zákonníka, ale je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody. Ide o občianskoprávny nárok, ktorý má povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k všeobecným predpisom, t.j. k Občianskemu zákonníku, čo znamená, že právny vzťah, ktorého sa uvedené ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré nie sú ním upravené, riadi ustanoveniami všeobecných predpisov o náhrade škody. Keďže uvedené ustanovenie § 238 ZoSP neobsahuje dôsledky vyplývajúce z prípadného spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody, je potrebné popri posudzovaní tejto otázky aplikovať ustanovenie § 441 OZ. Mieru zavinenia tretej osoby teda musí súd skúmať v každom prípade,

nakoľko podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Zákonné ustanovenie § 441 OZ sa vzťahuje na prípady, kedy škoda spôsobená poškodenému je nielen výsledkom protiprávneho konania škodcu, ale sa na jej vzniku čiastočne, resp. celkom podieľalo konanie samotného poškodeného. Zodpovednosť škodcu je potom obmedzená v rozsahu, v akom rozsahu vznikla škoda tiež následkom protiprávneho úkonu poškodeného. Podporne súd poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 3 M Cdo/19/2008 zo dňa 21.01.2009, podľa ktorého „pre priznanie regresných nárokov Sociálnej poisťovne (t.j. „náhrady dávok“ resp. „náhrady škody“) vyplývajúcich z osobitného občianskoprávneho vzťahu upraveného vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami je vždy rozhodujúci prvok zavinenia tretej osoby (viď tiež v nich použité slovné spojenia „v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania“), a to bez zreteľa na to, či v prípade tejto tretej osoby prichádzala v inom (napr. pracovnoprávnom) právnom vzťahu do úvahy jej objektívna zodpovednosť (napr. zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom). Zavinenie, ako subjektívna kategória, je v prípade tohto občianskoprávneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti. Keďže osobitné predpisy (zákon č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni a zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení) otázku zavinenia (spoluzavinenia) v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravujú, treba vychádzať zo všeobecnej úpravy (§ 420 a § 441 Občianskeho zákonníka). Prichádza preto do úvahy napríklad aj možnosť zbavenia sa zodpovednosti.“

31. Žalobkyňa sa v predmetnej veci domáha náhrady škody podľa § 238 ods. 1 ZoSP, preto dôvodnosť tohto nároku závisela predovšetkým od posúdenia, či na strane žalovaného ako tretej osoby je dané zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s vyplatením dávok dôchodkového poistenia žalobkyňou za konkrétne obdobie, teda či žalovaný zodpovedá, prípadne v akom rozsahu, za úmrtie Jozefa Novanského pri dopravnej nehode dňa 01.04.2003. Zákon v ustanovení § 238 ods. 6 ZoSP predpokladá, že žalobkyňa si právo na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 ZoSP uplatní v občianskom súdnom konaní, preto nič nebráni tomu, aby sa žalovaný zodpovednosti zbavil, či už celkom alebo sčasti, práve v tomto konaní.

32. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že príčinou vzniku dopravnej nehody dňa XX.XX.XXXX, pri ktorej došlo k usmrteniu poškodeného T. M., bolo porušenie dopravných predpisov, ako zo strany žalovaného ako vodiča, tak aj poškodeného T. M..

33. Žalovaný bol právoplatne uznaný vinným, že poškodenému T. M. z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví, z dôvodu, že ako vodič sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a že neprispôsobil rýchlosť jazdy iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, keď nešiel takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Tým porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) a § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (v znení účinnom do 31.01.2009). Zavinené protiprávne konanie žalovaného (§ 238 ods. 1 ZoSP) je tak dané touto skutočnosťou, a úplne zbavenie sa zodpovednosti z jeho strany nie je možné.

34. Je však zároveň potrebné prihliadnuť na to, že z listinných dôkazov predložených žalovaným vyplýva, že za dopravnú nehodu, a teda aj za smrť poškodeného, zodpovedá z časti aj sám poškodený. Súd pritom poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/36/2008-278 zo dňa 09.09.2008 (č.l. 6), z ktorého vyplýva, že otázku osvetlenia bicykla vyriešil trestný súd v prospech obžalovaného (tu žalovaného), a síce, že bicykel osvetlený nebol (keď napriek tomu mal obžalovaný počítať s pohybom cyklistov na vozovke jazdiacich v pravom jazdnom pruhu). Žalobkyňa pritom v tomto občianskoprávnom konaní opak (a síce, že bicykel osvetlený bol) nepreukázala. Protiprávne konanie poškodeného T. potom spočívalo v tom, že ako cyklista pri zníženej viditeľnosti jazdil bez osvetlenia bicykla, čím porušil ustanovenie § 56 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Súd pritom poukazuje na odôvodnenie Krajského súdu v Trnave, kde odvolací súd uviedol, že poškodený tiež porušil závažným spôsobom pravidlá cestnej premávky, z ktorého dôvodu trestný súd kvalifikoval konanie obžalovaného podľa § 224 ods. 1, a nie podľa § 224 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, ako to urobil Okresný súd Trnava v zrušenom rozsudku č.k. 7T 116/05-230 zo dňa 21.09.2006.

35. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný sa zodpovednosti čiastočne zbavil, nakoľko v konaní bolo preukázané, že protiprávne konanie žalovaného nebolo jedinou príčinou vzniku

dopravnej nehody, ale druhou príčinou bolo porušenie právnych predpisov poškodeným T., pričom bez žiadnej z týchto príčin by k dopravnej nehode neprišlo. Keďže jednou z príčin úmrtia poškodeného v dôsledku dopravnej nehody, a teda následne jednou z príčin vyplatenia dávok dôchodkového poistenia, bolo aj protiprávne konanie poškodeného, znáša škodu pomerne (§ 441 OZ).

36. Pokiaľ ide o vyhodnotenie miery zodpovednosti žalovaného ako vodiča a miery zodpovednosti poškodeného cyklistu, súd poukazuje na dôkaz predložený žalovaným, a síce Doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 70/2004, kde sa znalec z odboru cestnej dopravy vyjadril v tom zmysle (č.l. 95), že ak vodič vozidla mal predvídať, že vo vozovke v danom úseku za daných podmienok sa bude pohybovať neosvetlený cyklista v rozpore s pravidlami cestnej premávky, potom technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika neosvetleného cyklistu pri jazde na vozovke a zároveň skutočná technika jazdy vodiča vozidla, ktorá spočívala v tom, že sa po vozovke pohyboval rýchlosťou vyššou ako bola rýchlosť zodpovedajúca dohľadu na konkrétnu prekážku tvorenú neosvetleným cyklistom. V takomto prípade technika cyklistu bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal vznik nebezpečenstva a technika jazdy vodiča vozidla bola tým prvkom nehodového deja, ktorý znemožnil zabrániť zrážke s cyklistom, pričom z technického hľadiska nie je podľa znalca možné určiť mieru vplyvu týchto prvkov na vznik nehodového deja, a to z toho dôvodu, že ak by len jeden z týchto prvkov nebol splnený, je z technického hľadiska dôvodné predpokladať, že by nebolo došlo k zrážke vozidla s cyklistom. Z uvedeného vyplýva, že ak nie je možné určiť mieru vplyvu prvkov, u žalovaného ako vodiča a u poškodeného ako cyklistu, na vznik nehodového deja (pretože ak by len jeden z nich nebol splnený, k zrážke vozidla s cyklistom by podľa znalca zrejme nebolo prišlo), je potom správny záver ten, že na vzniku dopravnej nehody sa tieto prvky podieľali v rovnakej miere.

37. S poukazom na vyššie uvedené skutkové a právne závery súd vyhodnotil mieru zodpovednosti samotného poškodeného T. M. vo vzťahu k jeho zavineniu oproti porušeniu povinností žalovaného ako vodiča, pričom dospel k miere zavinenia žalovaného na vzniknutej dopravnej nehode v podiele 50 % a miere zavinenia poškodeného v podiele 50 %. Z vykonaného dokazovania teda dospel súd k záveru, že žalovaný ako vodič motorového vozidla sa dopustil zavineného protiprávneho konania, ktoré bolo v priamej príčinnej súvislosti so vznikom úrazu poškodeného T. M., pričom zbaviť zodpovednosti sa mu podarilo z časti, a to v rozsahu 50%. Stanovená miera zodpovednosti žalovaného v rozsahu 50%, zodpovedajúca 50%-nej miere zavinenia aj samotného poškodeného na vzniku úrazu, je podľa názoru súdu primeraná miere zistených porušení právnych predpisov.

38. V prejednávanej veci došlo k porušeniu právnych predpisov ako zo strany žalovaného, tak aj zo strany poškodeného T. M., preto je daná len čiastočná zodpovednosť žalovaného za škodu vzniknutú výplatom dávok dôchodkového poistenia. Nakoľko súd ustálil mieru zavinenia žalovaného pri vzniku škody v rozsahu 50%, žalovaný zodpovedá za náhradu škody, ktorá žalobkyni vznikla vyplatením dávok za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2015 v rozsahu 50 %, čo zodpovedá sume 1.497,-eur. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie uvedenej sumy žalobkyni vo výroku I. tohto rozsudku. Nad uvedenú sumu, ktorá zodpovedá 50 % - nej miere zavinenia poškodeného T. M., bolo potrebné žalobu vo výroku II. ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko za vznik škody v tomto rozsahu žalovaný nezodpovedá.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie sumy 1.497,- eur, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

40. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

41. Vzhľadom k výške istiny, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, súd určil žalovanému na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 75 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá mu má slúžiť na zabezpečenie istiny, napr. aj formou úveru, prípadne plnením jeho poisťovne.

42. V súvislosti s tým nad rámec uvedeného súd dodáva, že žalobkyňa si v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 ZoSP náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby, musí uplatniť voči tejto osobe, pričom žalovaný ako poistený si môže svoje nároky z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uplatniť voči poisťovni, s ktorou mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie (§ 4 zák.č. 381/2001 Z.z.).

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobkyni bola zo sumy 2.994,- eur priznaná suma 1.497,- eur, z čoho vyplýva, že úspech a neúspech strán sporu bol rovnaký, a preto súd vo výroku III. rozsudku žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).